

τῶν δερματολόγων. Αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι εἶναι ἐπίσης ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχον μέχρι τοῦδε τὴν μεγαλύτεραν πείραν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ παθήσεων καὶ τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν. Σήμερον, αἱ ἀλλεργικαὶ ἐκδηλώσεις, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καθημερινῶς αὐξάνει καὶ αἵτινες ἀποκτοῦν ὄλοεν μεγαλύτεραν πολυμορφίαν, ἐκφεύγου ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς δερματολογίας, οὖρον δὲ κατὰ πιθανότητα, οἱ παιδίατροι, οἱ στομαχολόγοι, οἱ ἀσθμολόγοι, οἱ καρδιολόγοι καὶ οἱ ρευματολόγοι, θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔχουν μίαν λίαν, πολυσχιδῆ πείραν ἐπὶ τῶν παθήσεων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναμφιβόλως εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἐποχῆς μας. Σήμερον, λόγῳ τῶν ὄλοεν πολυαριθμοτέρων αὐτῶν ἐκδηλώσεων κατέστη αἰσθητὴ ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη μιᾶς νέας ἰατρικῆς εἰδικότητος, ἐντεῦθεν δὲ ἐγεννήθη ἡ ἀλλεργολογία, ἥτις ὄχι μόνον περιλαμβάνει τὰς γνώσεις καὶ τὰς μελέτας τῶν ἀλλεργικῶν παθήσεων, ἀλλὰ καὶ μελετᾷ ἐξονυχιστικῶς καὶ ἐφευρίσκει τὰ μέσα καὶ τὰς μεθόδους διαγνώσεως, κατατάξεως καὶ πιθανῶς προλήψεως αὐτῶν.

Ἄλλά, ποῦ ὀφείλεται ἡ γένεσις αὐτῶν τῶν ἀλλεργικῶν παθήσεων, ποῖα εἶναι τὰ αἷτια τῆς ραγδαίας ἐξαπλώσεώς των, ποίαν σχέσιν ἔχουν αὐταὶ μὲ τὴν γεωργίαν, καὶ τέλος ποῖα εἶναι τὰ διατιθέμενα νεώτερα μέσα θεραπείας καὶ καταπολεμήσεως — ἐπὶ ἐθνικοῦ ἀκόμη δὲ καὶ ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου — αὐτοῦ τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον ἐπηύξησεν ἡ πρόοδος;

Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ ὅτι οἱ δερματολόγοι καὶ οἱ σφυιλιδολόγοι ἐνέκυναν πρῶτοι εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀλλεργικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ὁποίων ἀναμφιβόλως τὸ αἷτιον εἶναι εὐαισθητοποιήσεις ὀφειλόμεναι εἰς θεραπείας. Ἡ δερματολογία ἀναχθεῖσα καὶ αὐτὴ εἰς κλάδον, μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ

παρελθόντος αἰῶνος, εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της μίαν φαρμακοποιίαν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς τὰ πρῶτα βήματα, ἦτο πολὺ ἀπλή καὶ ἐνεῖχεν ἀκόμη στοιχεῖα ἐμπειρισμοῦ. Αὕτη περιελάμβανε τότε περιορισμένον ἀριθμὸν προϊόντων μὴ παρασκευαζομένων εἰσέτι συνθετικῶς, προερχομένων κυρίως ἐκ μερικῶν μετάλλων καὶ μεταλλοειδῶν, ὀρισμένων φυτῶν, λιπαρῶν σωμάτων καὶ ἐκδοχῶν (οὐσιῶν χρησιμοποιοιούμενων διὰ τὴν εἰς αὐτὰς ἐνσωμάτωσιν ὀρισμένων φαρμάκων).

Οἱ δερματολόγοι παρήγγελον κυρίως διὰ τῶν συνταγῶν τῶν ἄλατα ἀργύρου, χρυσοῦ, βισμούθιου, ψευδαργύρου, ἀρσενικοῦ, ὕδραργύρου, ἰωδίου, βρωμίου, χρωμίου, θείου, πίσσαν, κεδρέλαιον, ἀρνόγλωσσον, τίλλιον, χοίρειον λίπος, λανολίνην, ἀμυγδαλέλαιον, βαζελίνην...

Οὕτως, αἱ πρῶται ὑπὸ τῶν δερματολόγων σημειοθεῖσαι περιπτώσεις κακῆς ἀνεκτικότητος παρετηροῦντο ὕστερα ἀπὸ θεραπείας (ἐξωτερικῶς ἢ ἐσωτερικῶς), καθ' ἃς ἐχρησιμοποιοῦντο φάρμακα προερχόμενα ἐκ τῆς περιορισμένης αὐτῆς φαρμακοποιίας.

Ὑπενθυμίζομεν ἐν παρόδῳ, ὅτι συνεπεῖα μιᾶς δερματίτιδος, ὀφειλομένης εἰς τὴν φαιάν ἀλοιφήν, ἥτις συνιστᾶται κατὰ τῶν «*Pediculi rubis*» τοῦ ἀνθρώπου, ὁ καθηγητῆς J. Jadassohn, ὁ διάσημος δερματολόγος τοῦ Breslau, εἶχε κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος τὴν μεγαλοφυᾶ ἰδέαν νὰ πειραματισθῆ εἰς λίαν περιορισμένην ἔκτασιν ἐπὶ ζῶντος ὄργανισμοῦ, διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἐφ' ἑνὸς μὴ προσβεβλημένου τμήματος τῆς ἐπιδερμίδος αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος, μιᾶς ἐλαχίστης ποσότητος τῆς χρησιμοποιοηθείσης ἀλοιφῆς, προστατευομένης ἀπὸ ὀλίγην γάζαν καὶ τσιρότον, καὶ διατηρήσεως αὐτῆς ἐπὶ 24 ὥρας. Οὕτως ἐδημιουργήθη τὸ